

Non plus aufererat trabem oculo suo quam
 obscurerat ad illud perit. medice cura te
 ipsum diceret quod ex humilitate sic iudicari vult
 Sed si non ex veritate. quod nisi vanitas et dāna
 bilis vanitas. Si ex sensu imitate se ita
 iudicari volebat. attendit ne paulo imo ma
 na per paulo precebat in hac laude et non iam
 ipse marim aut per se est per totum quod in humilioz
 per oib. Amplius arguit de heresi docto
 res doctissimos cum innocēto tertio qui
 ponit subas panis per definitionem corporis cri
 sti destructi panis et vini species itez de nouo
 creati. Sūt alie sup hac re positioes s; ista
 quedam difficultatis heaten hē videat. non
 est heretica appellanda. potest enim deus cre
 ando reparare destructū idem in numero
 et si non generādo modo nature. quicquid
 de parvulis affirmare presumptū contra om
 nium doctouum communem scholam quod
 pueri in limbo non baptizati acriter puni
 antur pena ignis sensualis. ponere quod videt
 quod in afflictione carent omnino rōnis iudici
 et libertate arbitrij. Sed nonne documē
 ta plura scripsit bona et utilia et deuota scri
 psit. Fatemur imo libere presertimur et nūc
 stetit in isto salus sua et vna per formasse
 doctrinis illoz quos allegat quicquid. Sepe ei
 magnas partes excerptit et rapit in propria forma
 ta etis auctoz noibus. nesciam si par eē vo
 luerit. Esopi cornicule. plumis aliaz volu
 crum se ornantis. creber fuit apud istū bo
 nauentura cum suo beneuolūto. s; vir noīa
 rus et illo. Multi sunt pretere f mones s; b
 pteru sue locutionis quos in forma legi
 mus apud libros alios non modice verulita
 tis. Postremo non rememoramus ista de
 tractionis malignantis zelo quod cum cōscien
 tia testis est. s; cautele prudētis et cōmonē
 tis studio. quoniam religiosi simplices et insci
 thologie ne chētēs spm discretōis spiritu
 um i deuotis apparētib; sentimētis falli vā
 leāt i lectura vel studio sub feruore nouitō
 sub indiscreto iudicio quod liber totus sit euā
 gelicus quod de euāgelio loq; Sic per optime
 notasti mihi de quibus dā. hēt enim aquas parē
 tes et publicas scē sapie per doctores appro
 batos non est necesse ipos obedire meretri
 cule dicenti. Que furtive dulciores sunt
 et panis absconsus suauior. Simul hic in
 serim scripsim per formā ad tractatū istuz

quod de examinatione doctrinarum compositus est
 ad partem primam. Et de reliquis tribus ultioneo
 et deliberato consilio siluimus. Ne habui
 pater religio summe simul et prudentia presertim
 tissime que corrente calamo in qua animi
 feruentis experimente volui satisfacies tue pe
 titioni notare per cedula ista. Sub anno do
 mini. M. cccc. xxvi. decimo octava decem
 bus de mane usque per meridiem personas te
 ptui quod exponendum erat in manibus de can
 tico marie canticoz. Suscepit israel puerū
 suum. quod inchoabam dum me in capel
 la visitauit benignitas tua mihi iure cole
 da. Vale vale.

Finit epistola cancellarij parisi. de susce
 ptione humanitatis christi allegorica. anago
 gica et tropologica.

Epistola iohannis de
 gerson ad fratrem bartholomeum carthusiensem.
 super tertia parte libri Ruysbroeck de ornatu
 spiritualium nuptiarum.

Venerabili pa
 tri et bone simplicitate fra
 tri in christi charitate dilectis
 simo fratri bartholomeo car
 thusiensi. suus iohannes cancellarij
 indignus ecclesie parisi. In
 nuptiarum agni principem fieri. Prudē librum quod dā
 te hēt cuius titulus est de ornatu spiritualium
 nuptiarum in transcurso legerā. nouissime illi
 attentius relegēs cōperi multa ibide tradē
 salubria et alta documenta. Mā pma pars
 instruit ad vitā actiā. Scda ad vitā spū
 lem quod affectualis dici potest inducit sub vari
 is et pulcra similitudinū manu ductionib;
 et tropis quoz intelligentiā soli experti plene
 percipient. Sūt nepe ex eis quod in affectu plus
 agunt quod in intellectu et quod capiunt ampli
 saporis cuiusdā intimo gustu quod ratio ana
 tionē vel discursu. Tertia pars notificare
 nitit que sit excellentia vite cōtemplatiue.
 quod beatifice visioni in aīa appropinuat. Tra
 dūt quidā sicut accepi. quod prefatu librum idio
 ta vnus sine lris composuit. Exinde non si
 ne miraculo et inspiratione diuina ipm fuisse
 pfectū patenē astruūt. Ex quod consequēs est
 oia contenta in eodem esse verissima scitissi
 ma. Sed meū quale sit sup hac re iudicā

Epistola cōtra tertiam ptem libri ruisbroech

tibi nō eē celandū decreui ne fortassis incerta aut falsa p veritate certa. aut diuina amplecti ptingeret. **S**ic qd iubet apls. **D**octrinis varijs ⁊ peregrinis nolite abduci.

Sunt vt meū interim est iudiciū / due ptes priores satis viles in quib⁹ nihil deprehendi qd nō possit salua fide ⁊ mox puritate saluari q̄q̄ modestū lectorē multū efflagitēt. ⁊ talē qd nō sit penit⁹ exps earū q̄ secundā ps loquit̄ affectionū. **C**eterū stil⁹ ipsius libri nō sordidus est nec abiectus. **C**erte tñ iudiciū neq̄ credere libz ipm fuisse flatū p os idiotarū quasi p miraculum. **S**tilus em̄ ipse magis sapit ⁊ redolet hūanā eloq̄ntiā q̄ dinā. **N**ā ⁊ poetarū verba ⁊ theōrū ⁊ boetij ⁊ phoz sine ⁊ orōnis cursus ondūt palā illic studiosam industriā ⁊ diligētiē laborē diuturnū p̄cessisse. **P**lane impar valde est stilus diue scripture pphaz ⁊ euāgelistarū ab hoc loquendi genere. **Q**uānis hō diceret p̄tinat assertor oppositi. q̄ de scientiarū dñs est. habēs facultatē nūc hoc. nūc illo mō scribendi p ora scribarū suoz. fatemur ita possibile fieri. **S**ic autē in apposito satis p̄tigisse nō elucet. p̄sertim qz testat̄ autor seipm latinis verbis plurimū desudasse. **H**oc vō cur optuisset si fuisset tātū mō calamus scribe velocitē scribentis: spm̄ sc̄m loquor: q̄ tarda molimina nescit ⁊ cui⁹ velociter currit sermo. **V**erū alia potior ē rō / que me nō ita sentire cōpellit. **S**iquidē tertia ps eiusdē libri p̄sus sp̄udiāda rescidēdaq; est tanq̄ vel male explicata. vel plane abhorrens ⁊ discrepās a doctrina sana doctorū qui de nostra b̄ritudnie locuti s̄t. **N**ec stat cū determinatione exp̄ssa decretat̄ ponentis beatitudinē nostrā cōsistere in duobus actibus visione ⁊ fruitione cū lumine glorie. **E**t si hoc cita ē in beatitudine cōsummata q̄ deus nō est visio ⁊ claritas n̄ra essentialis sed tñ obiectalis. q̄tō magis erit hoc alienū in beatitudinis quadā allimulatione imperfecta quā fas haberemus hō de gustare in via. **P**ōnit aut̄ tertia ps libri p̄fati q̄ anima p̄fecte cōtemplans deū nō solū videt eū p claritatē que est diuina eēntia sed est ipamet claritas diuina. **I**maginat̄ em̄ sicut scriptura sonat / q̄ anima tunc desinit eē in illa existentia quā p̄ius habuit i p̄prio genere / ⁊ p̄uertit̄ seu transformatur

⁊ absorbet̄ in eē diuinū / ⁊ in illud eē ideale defluit qd̄ habuit ab eterno in eēntia diuina d̄ quo eē dicit iohes in euāgelio. **Q**d factū est / in ipō vita erat. **E**t hoc eē p̄supposit̄ autor iste causam nostre existentie tp̄alis. ⁊ eē vnū cū eo fm̄ eēntialem existentia. **A**ddit q̄ p̄dit̄ anima cōtemplantis in eē tali diuino abyssali / ita vt repibilis nō sit ab aliqua creatura. similitudo talis posset adduci q̄ non tñ ab ipō ponit̄ / si gutta modica vini in mare dilaberet̄ / stat q̄ mox absorpta p̄ueteret̄ in illud. **H**ec positio deficit in multis. quāq̄ nō facile inducebar aliqd̄ falsitatis suspicari in illa tertia pte quando in alijs priouibus tot̄ vera atq; cōspererā q̄n̄ etiā legebā obreftationes autous ne cōto damnaret̄ aipon intelligentib⁹ ne pessimarent̄. **E**t qz p̄fecto p̄rior debet esse doctor̄ ois ad pie interpretandū dicta aliena si fieri possit absq; fidei ⁊ simplicii periculo / quā ad rigide condemnandū. **A**t vero diligens ⁊ repetita inspectio doctorū illoz magis ac magis in illis errorem aperuit. **H**ec aut̄ sunt pauca de dictis suis excerpta ad litterā. **A**t em̄. ij. c. iij. ptis. **I**n ipsa quidē sui vacuitate p̄ fruitiuum amorē sp̄s p̄dit̄ se metipm̄. deniq; claritatē nullo in̄medianate suscipit ac sine intermissione ipsa fit ea claritas q̄ accepit. **E**t. iij. c. d̄p̄detq; nostruz eē creatū ab eē eterno ⁊ fm̄ eēntialem existentia vnū cū illo est. **S**equit̄. vniuersi quoq; supra sui creationē in vite cōtemplatiue altitudinē sublimati / vnū sunt cū hac oēfica claritate. imo ipsa claritas ipi sunt vidēt p̄ inde sentiūt ⁊ inueniūt p̄ hoc deificū lumē se fm̄ eē vitamq; suā increatā. eandēq; fore simplicē d̄nitatis abyssum. **S**eq̄t̄ atq; cū eo q̄ vidēt ⁊ qd̄ vidēt lumine idē fiūt. ⁊ p̄mo ca. dixerat. **U**niuersi deuoti sp̄s vnū cū deo p̄fundo amoris defluuio sicut defecti nō quōlibet qdē vnū sed idipm̄ quod ē ipsa in se eēntia dei eo mō quem beatifica b̄ritudo. ⁊. iij. c. exp̄ssius ait. **I**lluc sp̄s est supra seipm̄ translatus et deo vnificat̄ gustans vidensq; in vnitāte viuide abyssus i qua sese fm̄ eē suū increatū possidet imensas diuitias que ipsemet iuxta eū modum quo eas deus gustat ⁊ videt. **E**t his et filibus d̄ictis intentionē autoris fuisse qualē diximus. **N**eq; em̄ d̄ ipsa que latet aliud eē

quod ex scriptis suis sumi potest certitudo, quod si deficit autor in explicatio sic palam aut erant aut deficit sibi imputat quod non solum literatis doctis, sed indoctis etiam et rudibus taliter locutus est. **S**ed neque ammirari vel indignari quisquam debet nec de temerario iudicio arguere eos qui legentes eum presertim imbuti in sacris litteris intentione sua ex verbis colligunt/collectam examinant/examinatam se dicunt intelligere, et intellecta si erronea est reprehendere non omittunt. **N**on enim maioris sanctionisve auctoritatis est autor quam sanctissimi diuinitatisque Theologi doctores nostri qui tamen dicta sua alioque examini libero, ut Augustinus ait iudicanda reliquerunt. **B**eneque materiae tertie partis non est de illis qui per defectum et experientiam sed per intellectum sanctis in spiritali cognoscunt et scripta sunt. **N**on sunt noticia et diuindicatio precipue apud exercitatos theologos in sacris litteris quaedam est non apud duos solum. **A**mplius non ignoratum iusserit esse quaedam ex theologis disputantes satque curiose si posset de absoluta potentia aia rationalis cognoscere et formaliter beatificari per diuinam centiam absque medio alio, ita quod deus esset ipsi aie sua cognitio et fructio non tamen obiectalis sed quasi formalis. **H**oc est deus non solum esse cognitio que cognosceret ab aia sed per quam aia ipsa cognosceret, et pari modo de fructione. **Q**uia quid dicitur sit deorsum nullus ita esse de facto presumit asserere, nam ecclesiastica determinatio ad oppositum est nullum usque inuenio theologum, qui non dico posuerit, sed qui vllam omnino fecerit questionem quod per tale modum qualis explicat ab hoc autore, aia posset deum videre et beatificari in eo neque de facto neque de possibili tanquam videlicet anima desineret existere in esse proprio et transformaret in illud esse diuinum ideale quale habuit in deo ab eterno. **Q**uia ut interim disputatione de idearum pluralitate in deo omittam que a multis ignoranter ponitur si corpus christi vel aliud corpus beate factum hoc modo perderet animam suam in sua contemplatione et beatificatione per illa habere essentiam diuinam ipsam formaliter viuificantem alioquin esset absque vita, sed nec aia esset tunc eiusdem speciei sicut prius quippe non haberet aliud esse et viuere quam habuit ab eterno in aere diuina. **I**n quo esse sicut erat ab eterno

anima quelibet etiam donata vita diuina erat beatitudo sua. **P**orro corpus humanum non posset in gloria reperire aiam suam ad sui viuificationem formalem aut si posset iam anima non esset perditam, qualiter ipse loquitur, alie demum sequerentur innumerabiles absurditates quas persequi longum esset. **S**ed videtur fortassis per ista asseritione facere illud apostoli verbum, **Q**ui adheret deo vniuersus spiritus est. **E**t multa christi dicta sunt in hac sententia imprecantis patris, ut fideles vniuersi sint pater et filius ipsi sunt vniuersi. **B**udum vero certa est sanctorum patrum super his expositio dicentium illam vnitatem non esse centialem, nec perprecisam similitudinem, sed sola ibi notata assimilatio et participatio, que admodum dicuntur casus quod multitudinis credentium erat cor vniuersum et aia vna, et de duobus aicis itidem dicit vulgariter vsus habet que admodum, etiam carbo ignitus et aer illuminatus vniuersum appellant cum suo igne et lumine. **H**oc tropo probat boetius hominem bonum esse deum, iuxta illud psalmi, **E**go dixi et factus est, non quod per veritatem et vnitatem diuinitatis et locutionem propriam, sed participatiue et assimilatiue imitatiue et nuncupatiue, quod si autor iste pari modo consideret dicta sua intellexerit de viuificatione spiritus cum deo, non contemdo neque tradico contra intentionem sed explicacione aliter sonare non dubito, quam preterea nihil magnam diceret de contemplantibus vel tra oes generaliter que sunt filii dei per gratiam adoptionis. **A**dirabens forte presertim in christo dilectissime miraberis hec audiens, quo pacto in tale errorem vel inscitiam vir tam deuotus et instructus conuerit. **N**oli solum mirari, time et humiliter sapere iugiter stude, quando audis non istum tantum sed alios innumerum que non parue videbant sanctitatis circa veritatem deuiasse quorum aliquos ipse autor iuste reprehendit in fine sancte partis que blandiebatur tamen sibi de sublimitate contemplationis legere que admodum probat eos a demonio mendaciano fuisse seductos. **E**rat autem de secta beatorum que olim per ecclesiastica decreta donata est, **E**rat sicut estimo autor iste proximus eorum tempore, potuitque fieri ut contra suam imaginationem de beatifica visione vel contemplatiua que forte tunc cordis sibi erat cum multis decretalis expressa perditam sit, confirmans beatitudinem in duobus actibus, **P**rius

Defensio Johannis de Schoenbauia

terea nō est necesse vt iudicet fuisse p̄inat
bereticus an̄ hmōi determinationē tunc
2 postea semp̄ paratus erat audire eccl̄iaz
nunc vero secus eēt in alijs. **P**ostremo
attendamus p̄cor quo pacto sibi cauef
habent omnes in sacris litteris nō satis
ambuti neq; eruditi p̄ diuturnum ac vehe
mens studiū vel ne talibus tractatulis in
solitis nimis adhereant quāq; multa vera
sint. Non em̄ p̄suadet demon falsa sine p̄
mixtione veroz. Ne subinde p̄sumat ipsi
theologicas arduasq; materias nouis ver
bis 2 p̄ sua estimatōne affectioneq; reptis
p̄tractare. Nobis em̄ ad certā regulam lo
qui fas est inquit Aug. alioquin sec̄ agen
tes facile ad p̄cipitiū sibi viam sternūt. Ad
solū itaq; questionū determinationē aut
ad eas plane intelligēdas vel explicandas n̄
sufficit q̄ homo sit deuotus 2 sit adept̄ il
lam cōtemplatiōis sp̄m sanctissimam p̄
tius 2 optimā que versat̄ in affectione 2 fer
uore charitatis q̄n. s. homo transit in affec
tum cordis ad virtutes. Hanc em̄ species
cōtemplationis adipisci 2 condescendere
fas habent etiā ip̄e muliercule et idiote si
ue litteris p̄supposita fide simplici 2 p̄leri
cytalius q̄ viri magno ingenio 2 litteris
sacris p̄diti qui in altera cōtemplationis spe
cie longe p̄cellunt. Decaūt species altera
cōtemplationis versari ponitur in p̄scruta
tione diuinarū virtutū p̄ quas fides salu
benina sicut ait Aug. gignit. nutrit. de
fendit. roborat. **Q** em̄ secari possint ab in
micem he cōtemplationis sp̄es 2 experien
tie doctrie est et Hugo significat dicens. se
pe amor intrat vbi cognitio foris stat. Paul
lus tamen p̄prio vocabulo dici debet et con
templatiuus vel sapiens et p̄fectus theolo
gus qui prima cōtemplationis specie ca
ruent. Vult ergo aliquis esse 2 dici vere sa
piens habeat vtranzq; cōtemplationis spe
ciem illam videlicet affectus que saporem
dat. 2 illā intellectus que scientie luminosi
tatem prestat vt consistuat̄ sapientia. i. sa
pida scientia. **S**i altera carendum eēt. eli
gibilis iudicaret̄ communicare in prima
q̄ in secūda sicut optabilius est habere pi
um affectum humilem 2 deuotū ad deum
q̄ intellectum frigidū solo studio illumina
tum. Scientia quippe inflat intelligēsi se

la est. charitas edificat. **N**ihilominus vbi
d̄ veritate fidei querit̄ tradita in sacris scri
pturis magis interrogādi consulendiq; se
theologi vigentes in cōtemplatione secū
da quas idiote polletēs in prima secūdo in
eis patenti reuelatiōis miraculo. 2 nisi for
te manifesta esset in huiusmodi theoloq; de
p̄uatio intellectus et intolerabilis morū
pueritas que etiā mentiri quandoq; facit
nō t̄m modo circa fidem sed circa morum
p̄ncipia vt apl̄s 2 An̄to. cum experientia
testant̄. **A**ddo adhuc q̄ sicut ex carētia pij
affectus 2 magis ex infectione eius per vi
cia errant nō nunq; perniciissimi sacris scrip
taris. excecant em̄ eos malitia eoz 2 dati
sunt in reprobum sensum ita ex paruo lu
mine intellectus 2 parua loyca plabūtur/
q̄nq; in errores piculosissimos illi qui ma
gnorum sunt erga virtutes affectuum. qua
les apostolus notauit habere zelum s; nō
fm̄ scientiā adeo vt si nō humiliter sapiat̄
et nisi sese contrahant intra metas sue cog
nitionis nulli p̄tinariis inueniūt neq; ab
surdus errores p̄tingere. **P**ropterea nō le
uiter scribere debent vel docere. sed nec abs
q; cautela magna adherendū est eis. nō p̄
uia discussione diligenti 2 doctoz examina
tione. **I**n talibus quippe plurima sepe res
perimus aut falsa aut male explicata. ac p̄
ide mltā erois mām p̄bena simplicib;
quāq; i multis diuina altissimāq; sint. **I**n
ter tales scripturas narrantur aliq; narra
tiones aut regule vel doctrine p̄ticulares a
liquorum patruz veterū que magis admi
rande q̄ imitade dicuntur. **Q**uemadmodū
Johannes qui dymachus dicitur poit̄ v
tutes eē ip̄assibilitates et quedaz valde an
stera super penitentia et peccatis. **E**t Cassi
anus de libero arbitrio notatus. 2 alij alia
patruz examinata aut nimis rigida tradūt/
que communis schola theologicē veritatē
merito non admittit aut reijāt. **Q**uāobres
bonum est mel cum sauo. sauo. s. deuotio
nis cū lumine eruditionis aut si alterū dū
tarat obrigerit. vtrāq; qlibet dono suo. am
bulet in vocatione sua abūdet in sensu suo
et comedat mel q̄tum satis est. nō plus sa
piens q̄ oportet. **R**ectū quidē verbū enū
ciat **Q**ratius q̄ ab ip̄o postea Hieronymo
non longe a materia tractatum est quod

medicorum est pmittūt medici tractant fa-
bri. Conformer sātis ad illam loycozum
marinaz vnicuiq; in sua arte peno credē-
dum est. Bene vale pater 7 frater in christo
apud quem tuarum me orationum parti-
cipem fac. Amen.

Explicat epistola magistri Johānis de
Berfon ad fratrem bartholomeū cartulicē
de libro ruyf broech.

Incipit libellus fra-
tris Johis de schoenhauia q̄ n̄itē defen-
dere quedā dicta fratris Johis ruyf broech
contra magistrū Johem de Berfon cā-
cellanū parisiē.

Quonia qdā doctor eximi⁹
parisi. artis theologice que
dā dicta fratris iohis de ru-
yf broech in lib. q̄ intitulatē
de ornatu spūaliū nuptiaz
min⁹ iuste 7 opinor calum-
niā 7 reprobāt asserēs doctriā eius dē viri
in quibsdā passib⁹ 7 spāl̄ in tertia pte p̄fati
libri eē erroneā a regula theologice verita-
tis ac traditiōe sctoz patrū 7 doctoz discre-
pantē. 7 ob hoc nō eē recipiendā 7 abijcien-
dā. Adarco vt veritas hui⁹ doctrine quaz
a spūsancto arbitro: effluxisset emanasse. q̄
magr est veritatis 7 nō erroris: plani⁹ eluces-
cat in q̄tū tenuitas mei ingenio 7 exigui-
tas mee scie appetāt. tria p ordinē facē dei
grā aspirāte at̄tēptabo. P̄mo intētionem
v̄boz suoz q̄tū ad ea q̄ ibi arguunt 7 rep̄-
hendunt 7 tanq̄ erronea iudicantē explica-
bo. Scōo qualis hec doctrina nō sit noua
ad inuentio 7 suspitiosa. sed omnino sen-
tentis notatissimis doctoz catholice fidē
p̄sona 7 ipoz autoritate cōmēdata 7 appro-
bata. put dñs dederit explanabo. Et t̄cio
qualit̄ rōnes obiecte min⁹ efficaces sūt nec
p̄dictā doctrinā ena cuāt/ declarabo.

Datum ad pri-
mū est scēdū. q̄ frat̄ Johes de
ruyf broech autor p̄dicti libri dē
ornatu spūaliū nuptiaz in ter-
tia pte eiusdē libri nō loq̄t̄ illa vnione q̄ ē
p̄ idēptatē realis existētie. de qua dicit cri-
stus Joh. iiii. Ego 7 p̄ vnū sum⁹. imo in
oibus alijs libris suis p̄testat̄ ip̄e q̄ crea-

tura nō pōt fieri creator. Nec loquit̄ etiā dē
illa vnione q̄ est solū p̄ p̄sentum 7 p̄fomi-
tatē voluntatis. que est oibus spūales gra-
tiā habentib⁹. que admodū legiē **A**cuum
iij. q̄ multitudinis credētū erat ania vna et
eor vnū i dño Sed loquit̄ de illa vnione q̄
est p̄ amorē liquefactiū 7 excessum conte-
platiōis extance. q̄ p̄ nimia suauitate 7 ma-
gnitudine internū dulcoris 7 vehemētia a-
moris aiām liquefacit 7 resoluit 7 totā v̄ta-
tē rōnis absorbet de q̄ dicit paulus. j. Cori-
vij. Qui adheret deo vnus spūs est. Et p̄
ceptione em̄ dine p̄sentie 7 degustatiōe inē-
ne dulcedis aiā deuota in seip̄a quietat̄. et
sibi ac oibus rebus creatis p̄ desidentū in-
flāmatū 7 in deū totaliter expansus fundi-
tus mouē/ vt vere possit dicere cum ap̄lo.
Viuo ego iā nō ego. viuit aut̄ in me xp̄us
id ē. ego totus trāsformatus in deū p̄ amo-
rē nō sum in me sed in xp̄o. 7 iō p̄ amorē
totus deificatus loquor vt xp̄s. Ad etiā
idē apls dicit Corinthijs. An expimentus
queritis eius q̄ in me loquit̄ xp̄s? Ad aut̄
liquefacit 7 resoluit in seip̄o nō existit. s; re-
currit 7 trāsformat̄ in illā imaginem que
sibi p̄sentialiter exhibet. Ex quo p; q̄ ima-
go anime rationalis p̄ efficacā diuini lumi-
nis in suā imaginem increatā deifice pote-
rit trāsformari. put docet apls. ij. Chor-
iij. Nos aut̄ reuelata facie gloriā dñi cō-
templantes in eandē imaginē trāsforma-
mur a claritate in claritate tā q̄a dñi spū qe
a claritate imaginis create p̄ quandā simi-
litudinē trāsformabimur in claritatē ima-
ginis increate. Et in hac trāsformatōe ma-
go rōnalis p̄stituit̄ i tāta p̄formitate diuine
assimilatiōis que est inexplīcabilis oī lin-
gue. Ad subtiliter videt̄ innuere aplis cū
dicit. j. ad Corin. ij. **O**culus nō vidit nec
auris audiuit nec i cor hoīs ascēdit. bonus
sc; in enarrabile qd̄ p̄parauit d̄s diligētib⁹
se. Hoc em̄ bonū inenarrabile qd̄ p̄parauit
deus diligentib⁹ sep̄ d̄t̄ p̄fecta p̄for-
mitas et indīcibilis charitas diuine assimi-
latiōis que oī lingue indīcibilis est 7 inco-
prehēnsibilis est omni mēti/ nec vnq̄ p̄fecte
cognoscit̄ nisi in speculo eternitatis qd̄ est
v̄bū diuinū 7 eētia dīna 7 ergo d̄ ista vn-
ione 7 trāsformatiōe credētū est magis no-
ticiā effectuales 7 expimētale habēat v̄s q̄